Инициатива на Кралство Белгия, Република България, Република Естония, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Унгария, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Финландия и Кралство Швеция с оглед приемането на директива на Европейския парламент и на Съвета относно европейската заповед за осигуряване на защита

(2010/C 69/02)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 82, параграф 1, буква г) от него,

като взеха предвид инициативата на Кралство Белгия, Република България, Република Естония, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Унгария, Република Полша, Португалската република, Румъния, Република Финландия и Кралство Швеция,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([1]),

като имат предвид, че:

(1) Европейският съюз си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие.

(2) Член 82, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) предвижда, че съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси в Европейския съюз се основава на принципа на взаимното признаване на присъдите и съдебните решения.

(3) Съгласно Стокхолмската програма, приета от Европейския съвет на заседанието му от 10-11 декември 2009 г., взаимното признаване би могло да обхване всички видове решения със съдебен характер, които, в зависимост от правната система, могат да бъдат наказателни или административни. В програмата се посочва още, че на жертвите на престъпления могат да се предлагат специални мерки за защита, които следва да са ефективни в рамките на Съюза.

(4) Резолюцията на Европейския парламент от 2 февруари 2006 г. относно текущото положение във връзка с борбата с насилието срещу жените и всички бъдещи действия отправя препоръка държавите-членки да възприемат политика на нулева толерантност по отношение на всички форми на насилие срещу жените и ги призова да предприемат необходимите мерки, за да осигурят по-добра защита и подкрепа на жертвите на насилие и на потенциално застрашените.

(5) В общо пространство на правосъдие без вътрешни граници е наложително да се направи необходимото защитата, предоставена на дадено лице в една държава-членка, да се запази и да остане гарантирана във всяка друга държава-членка, в която лицето отива или е отишло. Следва също да се гарантира, че законното упражняване от страна на гражданите на Съюза на правото им да се движат и пребиават свободно на територията на държавите-членки в съответствие с член 3, параграф 2 от Договора за Европейския съюз (ДЕС) и член 21 от ДФЕС няма да накърни тяхната сигурност.

(6) С оглед на постигането на тези цели настоящата директива следва да определи правила, в съответствие с които защитата, произтичаща от мярка за осигуряване на защита, приета съобразно правото на една държава-членка (издаващата държава), може да бъде разширена до друга държава-членка, където отива лицето, което се ползва от защита (изпълняваща държава), независимо от типа или продължителността на задълженията или забраните, включени в съответната мярка за осигуряване на защита.

(7) За да се предотврати възможността жертвата да стане обект на ново престъпление в изпълняващата държава, на тази държава следва да се предостави правно основание за признаване на решение, което вече е прието в издаващата държава в полза на жертвата, като се избегне и необходимостта жертвата да образува ново производство или отново да представя доказателства в изпълняващата държава като при случаите, когато издаващата държава не е приела решението.

(8) Настоящата директива следва да се прилага и изпълнява така, че лицето, което се ползва от защита, да получи в изпълняващата държава защита, еднаква или равностойна на защитата, която щеше да получи, ако мярката за осигуряване на защита беше постановена в тази държава *ab initio*, като по този начин се избягва всякаква дискриминация.

(9) Като се има предвид, че настоящата директива засяга ситуации, в които лицето, което се ползва от защита, отива в друга държава-членка, изпълнението на нейните разпоредби не предполага на изпълняващата държава да се прехвърлят каквито и да е правомощия, свързани с основни наказания, наказания, чието изпълнение е отложено, алтернативни, условни или второстепенни наказания, нито правомощия, свързани с мерки за сигурност, наложени на лицето, създаващо заплаха, ако последното продължава да пребивава в държавата, постановила мярката за осигуряване на защита.

(10) Когато е целесъобразно, в съответствие с националното право и процедури следва да могат да се използват електронни средства с оглед на практическото изпълнение на мерките, приети във връзка с прилагането на настоящата директива.

([1]) Позиция на Европейския парламент от …(все още непубликувана в Официален вестник) и Решение на Съвета от … (все още непубликувано в Официален вестник)

(11) Доколкото целта на настоящата директива, а именно осигуряването на защита на застрашените лица не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки чрез едностранни действия, предвид трансграничното естество на разглежданите случаи, и следователно, поради мащаба и потенциалните последици, може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да предприеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, установен в член 5, параграф 3 от ДЕС. В съответствие с принципа на пропорционалност, както е установен в член 5, параграф 4 от ДЕС, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(12) Настоящата директива следва да способства за осигуряването на защита на застрашените лица посредством допълването на вече действащите инструменти в тази област като Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа на взаимното признаване към съдебни решения и решения за пробация с оглед на надзора върху пробационните мерки и алтернативните санкции ([1]) и Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета от 23 октомври 2009 г. за прилагане между държавите-членки на Европейския съюз на принципа за взаимно признаване към актове за налагане на мерки за процесуална принуда като алтернатива на предварителното задържане ([2]),

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1) „Европейска заповед за осигуряване на защита“ означава съдебно решение, което е свързано с постановена от държава-членка мярка за осигуряване на защита и което има за цел да улесни друга държава-членка, когато е целесъобразно, да наложи мярка за осигуряване на защита съобразно националното си законодателство с оглед на опазването на живота, физическата или психологическата неприкосновеност, свободата или сексуалната неприкосновеност на дадено лице.

2) „Мярка за осигуряване на защита“ означава решение, прието от компетентен орган на държава-членка, което налага на лице, създаващо заплаха, едно или повече задължения или забрани, посочени в член 2, параграф 2, при условие че нарушаването на тези задължения или забрани съставлява престъпление съгласно правото на съответната държава-членка или може да бъде наказуемо с лишаване от свобода в тази държава-членка;

3) „Лице, което се ползва от защита“ означава лицето, чийто живот, физическа или психологическа неприкосновеност, свобода или сексуална неприкосновеност са предмет на защита, произтичаща от мярка за осигуряване на защита, приета от издаващата държава;

4) „Лице, създаващо заплаха“ означава лицето, на което са наложени едно или повече задължения или забрани, посочени в член 2, параграф 2.

5) „Издаващата държава“ означава държавата-членка, в която е приета първоначално мярката за осигуряване на защита, съставляваща основанието за издаването на европейска заповед за осигуряване на защита;

6) „Изпълняваща държава“ означава държавата-членка, на която е изпратена европейска заповед за осигуряване на защита с оглед на нейното признаване;

7) „Държава на надзор“ означава държавата-членка, на която е прехвърлено съдебно решение, определено в член 2 от Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета, или акт за налагане на мерки за процесуална принуда, определен в член 4 от Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета.

Член 2

Обхват на европейската заповед за осигуряване на защита

1. Европейска заповед за осигуряване на защита може да се постанови винаги, когато лицето, което се ползва от защита, възнамерява да напусне/е напуснало издаващата държава-членка и за да отиде в друга държава-членка.

2. Европейска заповед за осигуряване на защита се издава само ако в издаващата държава вече е била приета мярка за осигуряване на защита, която налага на лицето, създаващо заплаха, едно или повече от следните задължения или забрани:

а) задължение да не посещава определени населени места, места или определени райони, в които лицето, което се ползва от защита, пребивава или които посещава;

б) задължение да се намира на определено място, когато е приложимо — в определени часове;

в) задължение, включващо ограничения относно напускане на територията на издаващата държава;

г) задължение да избягва контакти с лицето, което се ползва от защита; или

д) забрана да се приближава до лицето, което се ползва от защита, на определено минимално разстояние.

Член 3

Задължение за признаване на европейската заповед за осигуряване на защита

1. Държавите-членки признават всяка европейска заповед за осигуряване на защита в съответствие с разпоредбите на настоящата директива.

2. Настоящата директива не води до изменение на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, залегнали в член 6 от ДЕС.

([1]) ОВ L 337, 16.12.2008 г., стр. 102.
([2]) ОВ L 294, 11.11.2009 г., стр. 20.

Член 4

Определяне на компетентни органи

1. Всяка държава-членка уведомява генералния секретариат на Съвета относно това кой съдебен орган или органи са компетентни съгласно нейното национално право да издават европейска заповед за осигуряване на защита и да признават такава заповед съгласно настоящата директива в случаите, когато тази държава-членка е издаващата или изпълняващата държава.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите-членки могат да определят извънсъдебни органи за компетентни да вземат решения по силата на настоящата директива, при условие че тези органи са компетентни да вземат решения от подобно естество по силата на съответното национално право и процедури.

3. Генералният секретариат на Съвета осигурява достъп на всички държави-членки и на Комисията до получената информация.

Член 5

Издаване на европейска заповед за осигуряване на защита

1. Въз основа на мярката за осигуряване на защита, приета в издаващата държава, съдебен орган на тази държава или друг компетентен орган, посочен в член 4, параграф 2, издава европейска заповед за осигуряване на защита единствено по искане на лицето, което се ползва от защита, и след като провери дали мярката за осигуряване на защита изпълнява всички изисквания, посочени в член 3, параграф 1.

2. Лицето, което се ползва от защита, или негов законен представител може да подаде искане за издаване на европейска заповед за осигуряване на защита до компетентния орган на издаващата държава или до компетентния орган на изпълняващата държава.

Ако това искане се подаде в изпълняващата държава, нейният компетентен орган го препраща своевременно на компетентния орган на издаващата държава, с цел, когато е целесъобразно, да издаде европейска заповед за осигуряване на защита.

3. Органът, който приема мярка за осигуряване на защита, включваща едно или повече от задълженията, посочени в член 2, параграф 2, уведомява лицето, което се ползва от защита, относно възможността да поиска издаването на европейска заповед за осигуряване на защита, когато възнамерява да отиде в друга държава-членка. Органът информира лицето, което се ползва от защита, че е необходимо да подаде искането преди да напусне територията на издаващата държава.

Член 6

Формат и съдържание на европейската заповед за осигуряване на защита

Европейската заповед за осигуряване на защита се издава във формата, изложен в приложение I към настоящата директива. По-специално тя съдържа следната информация:

а) самоличност и гражданство на лицето, което се ползва от защита, а също и самоличност и гражданство на неговия законен представител, ако лицето, което се ползва от защита, е непълнолетно или е с ограничена дееспособност;

б) използването на технологични инструменти, ако има такива, предоставени на лицето, което се ползва от защита, за да осъществи незабавното изпълнение на мярката за осигуряване на защита, когато е целесъобразно;

в) наименование, адрес, телефон, факс и адрес на електронна поща на компетентния орган на издаващата държава;

г) посочване на мярката за осигуряване на защита, на чието основание е приета европейската заповед за осигуряване на защита;

д) обобщение на фактите и обстоятелствата, довели до налагане на мярка за осигуряване на защита в издаващата държава;

е) задължения или забрани, наложени в мярката за осигуряване на защита на лицето, създаващо заплаха, тяхната продължителност и изрично упоменаване, че нарушаването им съставлява престъпление съгласно правото на издаващата държава или може да бъде наказуемо с лишаване от свобода в тази държава;

ж) самоличност и гражданство на лицето, създаващо заплаха;

з) когато е целесъобразно, други обстоятелства, които биха могли да повлияят върху оценяването на заплахата пред лицето, което се ползва от защита;

и) изрично упоменаване, когато е приложимо, че съдебно решение, посочено в член 2 от Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета, или акта за налагане на мерки за процесуална принуда, посочен в Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета, вече е прехвърлено на друга държава-членка и посочване на компетентния орган за изпълнение на такова съдебно решение или акт за налагане на мерки за процесуална принуда.

Член 7

Процедура по предаване

1. Когато компетентният орган на издаващата държава предава европейска заповед за осигуряване на защита на компетентния орган на изпълняващата държава, това става по начин, позволяващ писмено документиране, за да се даде възможност на компетентния орган на изпълняващата държава да установи автентичността ѝ.

2. Ако компетентният орган на издаващата или на изпълняващата държава не е известен на компетентния орган на другата държава, последният извършва всички необходими запитвания, за да получи необходимата информация, включително чрез точките за контакт на Европейската съдебна мрежа, създадена със Съвместно действие 98/428/ПВР на Съвета от 29 юни 1998 г. за създаване на Европейската съдебна мрежа [1], чрез националния член на Евроюст или чрез националната система за координация на Евроюст на собствената му държава.

[1] ОВ L 191, 7.7.1998 г., стр. 4.

3. Когато орган на изпълняващата държава получи европейска заповед за осигуряване на защита, без да бъде компетентен да я признае, този орган изпраща *ex officio* европейската заповед за осигуряване на защита на компетентния орган.

Член 8

Мерки в изпълняващата държава

1. Компетентният орган на изпълняващата държава:

а) при получаване на европейска заповед за осигуряване на защита, предадена в съответствие с член 7, признава тази заповед и, когато е целесъобразно, взема всички мерки, предвидени за подобни случаи в рамките на националното право, за да гарантира защитата на лицето, което се ползва от защита, освен ако не реши да се позове на някое от основанията за непризнаване, посочени в член 9;

б) когато е целесъобразно, уведомява лицето, създаващо заплаха, относно взетите в изпълняващата държава мерки;

в) взема всички спешни и временни мерки, необходими, за да се гарантира, че на лицето, което се ползва от защита, продължава да се осигурява защита;

г) незабавно нотифицира компетентния орган в издаващата държава и, ако издаващата държава е различена от държавата на надзор, компетентния орган в държавата на надзор относно всяко нарушаване на мярка за осигуряване на защита, на чието основание е издадена европейската заповед за осигуряване на защита и която е посочена в нея. Нотификацията се извършва чрез стандартния формуляр, даден в приложение II.

2. Компетентният орган на изпълняващата държава уведомява компетентния орган на издаващата държава и лицето, което се ползва от защита, относно мерките, приети в съответствие с настоящия член.

Член 9

Основания за непризнаване на европейска заповед за осигуряване на защита

1. При всеки отказ да се признае европейска заповед за осигуряване на защита следва да се посочат съответните основания.

2. Компетентният орган на изпълняващата държава може да откаже да признае европейска заповед за осигуряване на защита при следните обстоятелства:

а) Европейската заповед за осигуряване на защита не е пълна или не е попълнена в рамките на срока, определен от компетентния орган на изпълняващата държава;

б) не са изпълнени изискванията, посочени в член 2, параграф 2;

в) защитата произтича от изпълнението на наказание или мярка, обхванати от амнистия съгласно правото на изпълняващата държава, и е свързана с деяние, което попада в нейната компетентност съгласно това право;

г) съгласно правото на изпълняващата държава лицето, създаващо заплаха, се ползва с имунитет, което прави невъзможно приемането на мерките за осигуряване на защита;

3. В случаите, посочени в параграф 2, букви а) и б), и преди да реши да не признае европейската заповед за осигуряване на защита, компетентният орган на изпълняващата държава се свързва по подходящ начин с компетентния орган на издаващата държава и при необходимост изисква от последния незабавно да му предостави цялата нужна допълнителна информация.

Член 10

Последващи решения в издаващата държава

1. Компетентният орган на издаващата държава е компетентен да взема всички последващи решения, свързани с мярка за осигуряване на защита, на чието основание се издава европейска заповед за осигуряване на защита. Такива последващи решения се отнасят по-специално до:

а) подновяване, преразглеждане и отмяна на мярката за осигуряване на защита;

б) изменение на мярката за осигуряване на защита;

в) издаване на заповед за арест или на друго подлежащо на изпълнение съдебно решение със същото действие;

г) образуване на ново наказателно производство срещу лицето, създаващо заплаха.

2. За решения, постановени съгласно параграф 1, се прилага правото на издаващата държава.

3. Когато съдебно решение, посочено в член 2 от Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета, или акт за налагане на мерки за процесуална принуда, посочен в член 4 от Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета, е вече прехвърлено на друга държава-членка, последващи решения се вземат в съответствие с релевантните разпоредби от тези рамкови решения.

Член 11

Основания за отмяна на признаването на европейска заповед за осигуряване на защита

Компетентният орган на изпълняващата държава може да отмени признаването на европейска заповед за осигуряване на защита, когато са налице доказателства, че лицето, което се ползва от защита, окончателно е напуснало територията на изпълняващата държава.

Член 12

Срокове

1. Европейската заповед за осигуряване на защита се признава незабавно.

2. След признаването на европейска заповед за осигуряване на защита компетентният орган на изпълняващата държава незабавно взема решение относно приемането на мерки по силата на националното си право в съответствие с член 8.

Член 13

Приложимо право

Решенията, взети от компетентния орган на изпълняващата държава по силата на настоящата директива, се уреждат от неговото национално право.

Член 14

Задължения на участващите органи

1. Когато в приложение на член 10, параграф 1, буква б) компетентният орган на издаващата държава е изменил мярката за осигуряване на защита, на чието основание е издадена европейската заповед за осигуряване на защита, той незабавно уведомява компетентния орган на изпълняващата държава относно това изменение. Когато е целесъобразно, компетентният орган на изпълняващата държава предприема необходимите мерки, за да приведе в действие изменената мярка за осигуряване на защита, ако националното право предвижда такива мерки в подобни случаи, като уведомява компетентния орган на издаващата държава, лицето, което се ползва от защита, и, ако е уместно, лицето, създаващо заплаха, когато последното се намира на територията на изпълняващата държава.

2. Компетентният орган на издаващата държава незабавно уведомява компетентния орган на изпълняващата държава и лицето, което се ползва от защита, относно изтичането на срока или отмяната на мярка за осигуряване на защита, на чието основание е издадена европейска заповед за осигуряване на защита в издаващата държава, и впоследствие относно отмяната на заповедта.

Член 15

Консултации между компетентните органи

Когато е целесъобразно, компетентните органи на издаващата държава и на изпълняващата държава могат да се консултират взаимно, с оглед да се улесни гладкото и ефикасно прилагане на настоящата директива.

Член 16

Езици

Европейската заповед за осигуряване на защита се превежда на официалния език или на един от официалните езици на изпълняващата държава.

Всяка държава-членка може, при приемането на настоящата директива или на по-късен етап, да заяви в декларация, депозирана в генералния секретариат на Съвета, че ще приема превод на един или повече други официални езици на институциите на Съюза.

Член 17

Разноски

Разноските, свързани с прилагането на настоящата директива, се поемат от изпълняващата държава, с изключение на разноските, възникнали изключително на територията на издаващата държава.

Член 18

Отношение към други споразумения и договорености

1. Държавите-членки могат да продължат да прилагат двустранни или многостранни споразумения или договорености, действащи при влизането в сила на настоящата директива, доколкото те позволяват задълбочаване и разширяване на целите на настоящата директива и способстват за по-нататъшното опростяване или улесняване на процедурите за постановяване на мерки за осигуряване на защита.

2. Държавите-членки могат да сключват двустранни или многостранни споразумения или договорености след влизането в сила на настоящата директива, доколкото те позволяват задълбочаване и разширяване на разпоредбите на настоящата директива и способстват за опростяване или улесняване на процедурите за постановяване на мерки за осигуряване на защита.

3. До … (*), държавите-членки нотифицират генералния секретариат на Съвета и Комисията за съществуващите споразумения и договорености, посочени в параграф 1, които те желаят да продължат да прилагат. Държавите-членки нотифицират генералния секретариат на Съвета и Комисията и за всички нови споразумения или договорености, посочени в параграф 2, в рамките на три месеца след подписването им.

Член 19

Изпълнение

1. Държавите-членки приемат необходимите мерки за постигане на съответствие с разпоредбите на настоящата директива до … (**)

2. Държавите-членки предоставят на генералния секретариат на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите, транспониращи в тяхното национално законодателство задълженията, които са им наложени по настоящата директива.

Член 20

Преглед

1. До … (***) Комисията изготвя доклад въз основа на информацията, получена от държавите-членки съгласно член 19, параграф 2.

(*) три месеца след влизането в сила на настоящата директива

(**) 2 години след влизането в сила на настоящата директива

(***) 4 години след влизането в сила на настоящата директива

2. На основата на този доклад Съветът прави оценка на:

а) степента, в която държавите-членки са взели необходимите мерки, за да се съобразят с настоящата директива, както и

б) прилагането на настоящата директива.

3. Докладът се придружава при необходимост от законодателни предложения.

Член 21

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в, …

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
…	…

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА ЗАЩИТА,

посочена в член 6 от

ДИРЕКТИВА 2010/…/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА ОТ… ОТНОСНО ЕВРОПЕЙСКАТА ЗАПОВЕД ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА ЗАЩИТА

Издаваща държава:

Изпълняваща държава:

а) Информация относно лицето, което се ползва от защита:

Фамилно име:

Име(на):

Моминско име, ако има:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако има):

Дата на раждане:

Място на раждане:

Адрес/място на пребиваване:

— в издаващата държава:

— в изпълняващата държава:

— другаде:

Език(ци), които лицето разбира (ако е известно):

Ако съществува информация, моля, посочете следното:

— Вид и номер на документа(ите) за самоличност на лицето (лична карта, паспорт):

— Вид и номер на разрешението за пребиваване на лицето в изпълняващата държава:

Когато лицето, което се ползва от защита, е непълнолетно или е с ограничена дееспособност, информация относно законния представител на физическото лице:

Фамилно име:

Име(на):

Моминско име, ако има:

Пол:

Гражданство:

Служебен адрес:

б) Има ли технологични инструменти, предоставени на лицето, което се ползва от защита, за да се осъществи незабавното изпълнение на мярката за осигуряване на защита:

☐ Да; моля направете кратко обобщение на използваните инструменти:

☐ Не

в) Компетентен орган, издал европейската заповед за осигуряване на защита:

Официално наименование:

Пълен адрес

Телефон: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

Факс: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

Данни на лицето(ата) за контакти:

Фамилно име:

Име(на):

Заемана длъжност (звание/ранг):

Телефон: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

Факс: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

Адрес за електронна поща (ако има такъв):

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

г) Установяване на мярката за осигуряване на защита, на чието основание е издадена европейската заповед за осигуряване на защита:

Мярката за осигуряване на защита е постановена на (дата: ДД-ММ-ГГГГ):

Мярката за осигуряване на защита е влязла в сила на (дата: ДД-ММ-ГГГГ):

Номер на делото, по което е постановена мярка за осигуряване на защита (ако е известно):

Орган, приел мярката за осигуряване на защита:

д) Обобщение на фактите и описание обстоятелствата, довели до налагане на мярката за осигуряване на защита, посочена в буква г) по-горе:

……

……

……

……

……

……

……

е) Указания във връзка със задължението(ята) или забраната(ите), наложени от мярката за осигуряване на защита на лицето, създаващо заплаха:

— Естество на задължението(ята): (може да се маркира повече от една клетка):

☐ задължение за лицето, създаващо заплаха, да не посещава определени населени места, места или определени райони, по-конкретно, в които лицето, което се ползва от защита, пребивава или посещава;

— ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете точно кои населени места, места или определени райони няма право да посещава лицето, създаващо заплаха:

☐ задължение за лицето, създаващо заплаха, да се намира на определено място, когато е приложимо — в определени часове;

— ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете точно определеното място и определеното време, за които става въпрос:

☐ задължение за лицето, създаващо заплаха, включващо ограничения относно напускане на територията на изпълняващата държава;

— ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете точно наложените ограничения:

☐ задължение за лицето, създаващо заплаха, да избягва контакти с лицето, което се ползва от защита;

— ако сте маркирали тази клетка, е необходимо да представите съответните подробности:

☐ забрана за лицето, създаващо заплаха, да се приближава до лицето, което се ползва от защита, на определено минимално разстояние;

— ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете точно какво разстояние трябва да спазва лицето, създаващо заплаха, по отношение на лицето, което се ползва от защита:

— Моля, посочете за какъв срок е(са) наложено(и) задължението(ята), посочено(и) по-горе, на лицето, създаващо заплаха

☐ Потвърждавам, че нарушаването на посоченото(ите) по-горе задължение(я) или забрани съставлява престъпление съгласно правото на издаващата държава или може да бъде наказуемо с лишаване от свобода

Посочва се наказанието, което може да бъде наложено:

……

……

……

……

ж) Информация относно лицето, създаващо заплаха, на което е(са) наложено(и) задължението(ята), посочено(и) в буква е):

Фамилно име:

Име(на):

Моминско име, ако има:

Псевдоними, ако има:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако има):

Дата на раждане:

Място на раждане:

Адрес/място на пребиваване:

— в издаващата държава:

— в изпълняващата държава:

— другаде:

Език(ци), които лицето разбира (ако е известно):

Ако съществува информация, моля, посочете следното:

— Вид и номер на документа(ите) за самоличност на лицето (лична карта, паспорт):

.....

.....

.....

.....

з) Други обстоятелства, които биха могли да повлияят върху оценяването на заплахата пред лицето, което се ползва от защита (незадължителна информация):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

и) Моля, отбележете в съответната клетка и попълнете необходимата информация:

☐ съдебно решение, посочено в член 2 от Рамково решение 2008/947/ПВР на Съвета, вече е прехвърлено в друга държава-членка

— ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете данни за контакт на компетентния орган, на който е изпратено съдебното решение:

☐ акт за налагане на мерки за процесуална принуда, посочен в член 4 от Рамково решение 2009/829/ПВР на Съвета, вече е прехвърлен на друга държава-членка

— ако сте маркирали тази клетка, моля, посочете данни за контакт на компетентния орган, на който е изпратен актът за налагане на мерки за процесуална принуда:

Подпис на органа, издаващ европейската заповед за защита, и/или на негов представител, удостоверяващ верността на съдържанието на заповедта:

Име:

Заемана длъжност (звание/ранг):

Дата:

Номер на дело (ако има):

Официален печат (ако е приложимо):

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ФОРМУЛЯР,

посочен в член 8, параграф 1, буква г) от

ДИРЕКТИВА 2010/…/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

ОТ … ОТНОСНО ЕВРОПЕЙСКАТА ЗАПОВЕД ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА ЗАЩИТА ДОКЛАД ЗА НАРУШЕНИЕ НА МЯРКА ЗА ОСИГУРАВАНЕ НА ЗАЩИТА, НА ЧИЕТО ОСНОВАНИЕ Е ИЗДАДЕНА ЕВРОПЕЙСКА ЗАПОВЕД ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА ЗАЩИТА И КОЯТО Е ОПИСАНА В НЕЯ

а) Данни за самоличността на лицето, което създава заплаха:

Фамилно име:

Име(на):

Моминско име, ако има:

Псевдоними, ако има:

Пол:

Гражданство:

Идентификационен номер или номер на социално осигуряване (ако има):

Дата на раждане:

Място на раждане:

Адрес:

Език(ци), които лицето разбира (ако е известно):

б) Данни за самоличността на лицето, което се ползва от защита:

Фамилно име:

Име(на):

Моминско име, ако има:

Пол:

Гражданство:

Дата на раждане:

Място на раждане:

Адрес:

Език(ци), които лицето разбира (ако е известно):

в) Данни за европейската заповед за осигуряване на защита:

Заповед, издадена на:

Номер на дело (ако има):

Орган, който е издал заповедта:

Официално наименование:

Адрес:

г) Данни за органа, отговорен за изпълнението на мярката за осигуряване на защита, ако има такива, постановена в изпълняващата държава в съответствие с европейската заповед за осигуряване на защита:

Официално наименование на органа:

Име на лицето за контакти:

Заемана длъжност (звание/ранг):

Адрес:

Телефон: (код на държавата) (код на областта) (номер)

Факс: (код на държавата) (код на областта) (номер)

Адрес за електронна поща:

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

д) Нарушение на задължение(я), посочено(и) в европейската заповед за осигуряване на защита, и/или други констатации, които биха могли да доведат до последващ акт:

Нарушението засяга следното(ите) задължение(я) (може да се маркира повече от една клетка):

☐ задължение за лицето, създаващо заплаха, да не посещава определени населени места, места или определени райони, по-конкретно, в които лицето, което се ползва от защита, пребивава или посещава;

☐ задължение за лицето, създаващо заплаха, да се намира на определено място, когато е приложимо — в определени часове;

☐ задължение за лицето, създаващо заплаха, включващо ограничения относно напускане на територията на изпълняващата държава;

☐ задължение за лицето, създаващо заплаха, да избягва контакти с лицето, което се ползва от защита;

☐ забрана за лицето, създаващо заплаха, да се приближава до лицето, което се ползва от защита, на определено минимално разстояние;

Описание на нарушението(ята) (място, дата и конкретни обстоятелства):

……

……

……

……

Други констатации, които биха могли да доведат до постановяване на последващ акт

Описание на констатациите:

……

……

……

……

е) Данни на лицето, с което да се осъществи връзка, когато трябва да се получи допълнителна информация относно нарушението:

Фамилно име:

Име(на):

Адрес:

Телефон: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

Факс: (код на държавата) (код на областта/града) (номер)

Адрес за електронна поща:

Езици, които могат да бъдат ползвани за връзка:

Подпис на органа, издаващ формуляра, и/или на негов представител, удостоверяващ верността на съдържанието на формуляра:

Име:

Заемана длъжност (звание/ранг):

Дата:

Официален печат (когато е приложимо):